

med den nuværende Tilstand, men kun ved ganske vilkaarligt at ligne visse Summer paa Kjøbenhavn og visse Summer paa Kjøbstæderne, og at denne Lighed ikke vil holde sig i Fremtiden, dersom de forøgede Udgifter af de Classer, som ere nævnte, ogsaa skulde være Gjenstand for en kommende Ligning, hvilket ikke er klart af Lovudkastet, saaledes som det er omarbejdet i Folketthinget, hvorimod det er klart nok af Lovudkastet, som det oprindeligt viis blev forelagt fra Regjeringen.

Men jeg skal nu fornemmelig holde mig til Indqvarteringskatten. Det er da vist, at det, som Anordningen nævner at skulle bortfalde, og istedetfor hvilket noget Andet skulde udredes, det er Hjælpeindqvarteringskatten. Det hedder i § 1: „I ligeledes ophører Indqvarteringshjælpeeskatten“, og saa hedder det i § 2, at „istedetfor de i § 1 nævnte Statter bliver andre Statter at udskrive“. Det er altsaa blot Indqvarteringshjælpeeskatten, men ikke de øvrige Indqvarteringsbyrder, som ere antydede ved Lovudkastet. Visnok fremgaaer det af det oprindelige Lovudkast, deels af Motiverne, og deels ogsaa af de Foredrag, som ere holdte her, at man ogsaa tager Hensyn til de øvrige Indqvarteringsudgifter; men det indeholdes ikke i Lovudkastet, og der er heri aldeles Intet, som berettiger de Kjøbstæder, som have Indqvartering, til at faae en anden Godtgjørelse derfor end den, de hidtil have faaet. Det er vel Regjeringens Hensigt, at de skulle have den, men det er ikke Noget, som bliver iværksat ved denne Lov. Det er heller ikke Noget, som er blevet bestemt udtalt, men Noget, som man skal slutte sig til. Jeg troer ogsaa, at det har sine Betænkkeligheder at gaae ind derpaa, selv naar man seer bort fra Formene. Sagen stiller sig i alt Fald ikke i et saa klart Lys, at man kan dømme derom. Det er visnok, at den ældre Lovgivning er bygget paa den Forudsætning, at Indqvarteringen medførte et Erhverv for de beqvartede Byer, som tildeels dækkede de Byrder, den umiddelbart paaførte dem, og der har derfor altid været disputeret, om det ikke, selv med en ringere Godtgjørelse, dog kan være fordelagtigere at have Indqvartering, end ikke have den. Nu anføres det derimod, at de beqvartede Kjøb-

stæder Intet vinde ved det Forbrug, den Ansætning, som Indqvarteringen foranlediger, men at de skulle have Alting fuldstændigt erstattet. Men, om det nu endog saa var givet, at den ældre Erstatning ikke var tilstrækkelig, saa er det derfor paa ingen Maade opløst; om det vilde stemme overeens med Billigheden, at Udgifterne skulde fuldstændigt erstattes uden at tage noget Hensyn til den Fordeel, som Byerne have af Indqvarteringen. Det er heller ikke afgjort, om ikke, naar først det Princip antages, at Indqvarteringsbyrderne skulle fordeles paa samtlige Kjøbstæder, det saa bliver ved det, som nu for nuværende Tid antages, og som kun paa en meget uklar Maade er bleven fremsat under Sagen. Thi det er vist nok, at naar alt det skal erstattes, som Indqvarteringen koster de beqvartede Kjøbstæder, da vil der endog saa kunne gjøres Fordring paa noget langt Mere. Dette seer man blandt Andet af det; der er fremkommet fra Helsingør, og i det Dieblit, man antager Principet om en Fordeling af alle Indqvarteringsbyrderne, seer jeg ikke rettere, end at Helsingør, og ligesaa ogsaa mange andre Kjøbstæder, ville faae langt mere at fordræ end der kan blive dækket ved Hjælp af den Ligning, der skal foregaae paa de øvrige Kjøbstæder; og endelig er det paa ingen Maade klart, at naar en fuldstændigere Fordeling skal finde Sted, at det saa blot skal gaae paa Kjøbstæderne. Det er sagt, at Kjøbstæderne udgjøre en Commune med Hensyn til Indqvarteringen; men det gjør de ikke paa anden Maade end derved, at det er blevet bestemt, at de ikke beqvartede Kjøbstæder skulle i et vist Forhold, paa en vis begrændset Maade, bidrage til at dække de Udgifter, som de beqvartede Kjøbstæder have. Det er aldrig i større Almindelighed udtalt, at de øvrige Kjøbstæder skulle bære Indqvarteringsbyrden, det er kun udtalt indenfor sine bestemte Grændser; og, naar den ærede Ordfører bemærker, at Forholdet har forandret sig, da er dette vel sandt; men det har aldrig været gunstigere for de beqvartede Byer end netop nu. Efter de ældre Anordninger før 1788 blev der betalt en Tolvtedel i Godtgjørelse af hvad Indqvarteringsudgifterne udgjorde mere